

Middelen en voornaamste argumenten

De Commissie verwijt de Republiek Polen dat zij door in artikel 13, punten 1 tot en met 3, van de wet van 12 juli 2017 tot wijziging van de wet inzake de organisatie van de gewone rechtbanken een verschil in pensioenleeftijd in te voeren tussen mannen en vrouwen die de functie bekleden van rechter van gewone rechtbanken, rechter van de Sąd Najwyższy (hoogste rechter in burgerlijke en strafzaken) en openbaar aanklager en door in artikel 13, punt 1, van deze wet de pensioenleeftijd van rechters van gewone rechtbanken te verlagen en tegelijkertijd de minister van Justitie het recht te geven te besluiten tot verlenging van de periode van actieve dienst van rechters overeenkomstig artikel 1, punt 26, onder b) en c), van deze wet, niet de verplichtingen is nagekomen die op haar rusten krachtens artikel 157 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie en artikel 5, onder a), en artikel 9, lid 1, onder f), van richtlijn 2006/54/EG van het Europees Parlement en de Raad van 5 juli 2006 betreffende de toepassing van het beginsel van gelijke kansen en gelijke behandeling van mannen en vrouwen in arbeid en beroep (herschikking), en evenmin de verplichtingen is nagekomen die op haar rusten krachtens artikel 19, lid 1, tweede alinea, van het Verdrag betreffende de Europese Unie juncto artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.

⁽¹⁾ PB 2006, L 204, blz. 23.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de cour d'appel de Mons (België) op 19 maart 2018 — Mydibel SA / Belgische Staat

(Zaak C-201/18)

(2018/C 182/18)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Cour d'appel de Mons

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Mydibel SA

Verwerende partij: Belgische Staat

Prejudiciële vraag

Moeten de artikelen 14, 15, 168, 184, 185, 187 en 188 van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde⁽¹⁾ aldus worden uitgelegd en toegepast dat er sprake is van een herziening/regularisatie van de btw op een onroerend investeringsgoed die oorspronkelijk correct is afgetrokken, wanneer dit onroerend investeringsgoed het voorwerp was van een „sale-and-lease-back”-transactie (lease-backovereenkomst), gelet op het volgende:

- de „sale-and-lease-back” bestaat uit de gecombineerde en gelijktijdige verlening van een recht op erfpacht (een tijdelijk zakelijk recht) door de belastingplichtige aan twee financiële instellingen en een leasing door deze twee financiële instellingen aan de belastingplichtige;
- deze „sale-and-lease-back”-transactie vormt een zuiver financiële transactie teneinde de liquiditeit van de belastingplichtige te verhogen;
- de „sale-and-lease-back”-transactie (lease-backovereenkomst) was niet aan btw onderworpen;
- het onroerend investeringsgoed is in eigendom van de belastingplichtige gebleven en is zowel vóór als na de transactie op ononderbroken en duurzame wijze voor de belastbare activiteit van de belastingplichtige gebruikt.

Is een uitlegging en toepassing van bovengenoemde bepalingen die leidt tot een herziening/regularisatie van de oorspronkelijk afgetrokken btw in overeenstemming met het beginsel van de neutraliteit van de btw en/of het beginsel van gelijke behandeling?

⁽¹⁾ PB L 347, blz. 1.

Beroep ingesteld op 23 maart 2018 — Europese Commissie / Republiek Polen

(Zaak C-206/18)

(2018/C 182/19)

Procestaal: Pools

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: J. Samnadda, J. Hottiaux, G. von Rintelen, gemachtigden)

Verwerende partij: Republiek Polen

Conclusies

- vaststellen dat de Republiek Polen door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om te voldoen aan richtlijn 2014/26/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 februari 2014 betreffende het collectieve beheer van auteursrechten en naburige rechten en de multiterritoriale licentieverlening van rechten inzake muziekwerken voor het online gebruik ervan op de interne markt ⁽¹⁾, althans door deze bepalingen in elk geval niet aan de Commissie mee te delen, de krachtens artikel 43 van deze richtlijn op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;
- de Republiek Polen overeenkomstig artikel 260, lid 3, VWEU vanaf de dag waarop in deze zaak uitspraak wordt gedaan een dwangsom opleggen van 87 612 EUR per dag, vanwege het niet-nakomen van haar verplichting tot mededeling van maatregelen ter omzetting van richtlijn 2014/26/EU, en
- de Republiek Polen verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Op grond van artikel 43, lid 1, van richtlijn 2014/26/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 februari 2014 betreffende het collectieve beheer van auteursrechten en naburige rechten en de multiterritoriale licentieverlening van rechten inzake muziekwerken voor het online gebruik ervan op de interne markt waren de lidstaten verplicht uiterlijk 10 april 2016 de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in te voeren die nodig zijn om aan die richtlijn te voldoen. Zij dienden de Commissie hiervan onverwijld in kennis te stellen.

Op 22 november 2017 heeft de Republiek Polen drie bestaande wetten aan de Commissie medegedeeld, welke richtlijn 2014/26/EU slechts gedeeltelijk omzetten. Aangezien de Republiek Polen nog niet alle nodige bepalingen in de Poolse wetgeving heeft opgenomen, noch deze bepalingen in werking heeft doen treden, heeft de Commissie de zaak aanhangig gemaakt bij het Hof van Justitie van de Europese Unie.

Met haar beroep vordert de Commissie dat aan de Republiek Polen een dwangsom wordt opgelegd van 87 612 EUR per dag met ingang van de dag waarop in deze zaak uitspraak wordt gedaan. Bij de vaststelling van dit bedrag is rekening gehouden met de ernst van de niet-nakoming, de duur van de niet-nakoming en de noodzaak van een afschrikkende werking.

⁽¹⁾ PB 2014, L 84, blz. 72.
